

* บ่มเพาะเมล็ดพันธุ์รักภักดี รุ่นเยาว์ *

ณ อุทยานธรรมชาตินิเวศน์ สอนผึ้ง ราชบุรี

7 - 8 พฤศจิกายน 2552

โครงการ อนุรักษ์ป่าต้นน้ำตะวันตก

ตอน : “บ่มเพาะเมล็ดพันธุ์นักอนุรักษ์ฯ รุ่นเยาว์”

วันที่ : 7 - 8 พฤศจิกายน 2552
สถานที่ : อุทยานธรรมชาติวิทยา อ.สวนผึ้ง จ.ราชบุรี
ประสานงานโดย : กลุ่มอาสา KBD www.oknation.net/blog/kbd
ที่ปรึกษาทีมประสานงาน : คุณสุเทพ ไกรเทพ
หัวหน้าสำนักโครงการอุทยานธรรมชาติวิทยา

ภารกิจอาสา

- ✧ คัดเมล็ดพันธุ์นักอนุรักษ์ (กิจกรรมกระจกเงา นอนขยับ สะกอนตัวเอง)
- ✧ บ่มเพาะตัวตนเพื่อตระหนักถึงความสำคัญของการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ
- ✧ สำรวจ ศึกษา ทำความเข้าใจ ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่
- ✧ นำความรู้ที่ได้รับ เผยแพร่ต่อสาธารณะ

วัตถุประสงค์โครงการ

- 🌍 อนุรักษ์และฟื้นฟูสภาพธรรมชาติในพื้นที่ป่าต้นน้ำปากห้วยตะวันตก
- 🌍 ทำการสำรวจ ศึกษา ทรัพยากรธรรมชาติต่างๆ เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องความสำคัญ ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งผลกระทบที่เกิดจากการทำลายสภาพธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ให้กับผู้สนใจทั่วไป และกลุ่มเยาวชน อันจะนำมาซึ่งการสร้างจิตสำนึกรักและห่วงแหน ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
- 🌍 เมื่อการมีส่วนร่วมของประชาชนทั่วไป และคนในท้องถิ่น และสร้างความภาคภูมิใจใน ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่

คุณสมบัติอาสา และการเตรียมตัว

- ✔ อาสาต้องเตรียมร่างกายให้แข็งแรง กินง่าย อดง่าย รักการผจญภัย
- ✔ ไม่มีโรคประจำตัวที่เป็นอันตรายร้ายแรง
- ✔ เตรียมอุปกรณ์เดินป่า และอุปกรณ์สำหรับการดำรงชีวิตในป่าไปเอง
- ✔ มีเจ้าหน้าที่ผู้ชำนาญเส้นทาง และคนในพื้นที่ รวมทั้งอาสาสมัครที่เคยผ่านการเดินป่าและการใช้ชีวิตในป่าร่วมเดินทางไปด้วย อาสาต้องเชื่อฟัง และทำตามคำแนะนำอย่างเคร่งครัด

อุปกรณ์เพื่อการดำรงชีวิตในป่า

- ↳ เป้สะพายหลังที่น้ำหนักเบา แต่แข็งแรง สำหรับบรรจุเครื่องยังชีพกลางป่า 2 วัน 1 คืน
- ↳ เต็นท์ หรือ เปลมุ้งและผ้าใบกันฝน ส่วนตัว
- ↳ ดухเก่ากันทาก
- ↳ รองเท้าผ้าใบที่พื้นเกาะยึดหินได้ดี
- ↳ ชุดเสื้อผ้ามัดทะແມ່ง น้ำหนักเบา สวมใส่สบาย ไม้แนะนำเสื้อพ้ายีนส์ (สำหรับอาสาที่เป็นสุภาพสตรี อาจพกกระดาดชกิชูไปด้วยได้ รวมทั้งผ้าถุงนุ่งอาบน้้า)
- ↳ ยาประจำตัว ยาหม่อง ยานวด พารา ยาแก้ทาก ครีมหากันยุง หรือสเปรย์ฉีดไล่ยุง (กินชานเตรียมให้บางส่วน)
- ↳ นิด เกียน ไฟฉาย
- ↳ ดินสอ และสมุดบันทึก กล้องวิดีโอ - ถ่ายรูป(ถ้ามี)

กำหนดการ :

วันที่ 6 พฤศจิกายน 2552

คืนวันศุกร์ นัดรวมพลที่ อุทยานธรรมชาติวิทยา อ.สวนผึ้ง จ.ราชบุรี
สอบถามเส้นทางได้ที่ 085-938-1284 คุณสุเทพ ไกรเทพ
หรือดูแผนที่ด้านล่าง

วันที่ 7-8 พฤศจิกายน 2552

ร่วมบ่งเพาะตัวตน คืนสู่ธรรมชาติ และใช้ชีวิตพร้อมกันกับเหล่าเพื่อนอาสาในป่า 2 วัน 1 คืน

การรับสมัครอาสา :

รับจำนวนจำกัด เพียง 10 ท่านเท่านั้น

กิจกรรมครั้งนี้ มีน้องๆ ชนรม **"ต้นกล้ารัศมี"** จากโรงเรียนรัตนราษฎร์บำรุง อ.บ้านโป่ง จ.ราชบุรี
จำนวน 10 คน ขอสมัครเข้าร่วมกิจกรรม ดังนั้นจำนวนอาสาสมัครจึงครบแล้วค่ะ

โครงการ อนุรักษ์ป่าต้นน้ำตะวันตก
ตอน "บ่มเพาะเมล็ดพันธุ์นักอนุรักษ์ รุ่นเยาว์"

7 - 8 พฤศจิกายน 2552

ณ อุทยานธรรมชาติวิทยา อ.สวนผึ้ง จ.ราชบุรี

KBD Seed – เมล็ดพันธุ์นักอนุรักษ์

ชมรม "ต้นกล้ารัตนฯ"

"วันนี้เจ้าคือต้นกล้า วันข้างหน้าเจ้าคือต้นไม้ใหญ่"

โรงเรียนรัตนราษฎร์บำรุง อ.บ้านโป่ง จ.ราชบุรี

เอเชี่ย เอี่ยมละออ (KBD Seed-1 เขียว)

'รักใครหลายคน...ไม่ใช่เหตุผลของคนหลายใจ'

ทวีศักดิ์ ฤทธิ์เดช (KBD Seed-2 ตอง)

'หน้าตาไม่ดี.....แต่ขี้เอาใจ'

ยุทธนา สุกดิบ (KBD Seed-3 โมส)

* ตัดการกิจ

ขจรพรรณ พบพวก (KBD Seed-4 มินท์)

'ทำวันนี้ให้ดีที่สุด'

ธนาภรณ์ กิจดำรงวินิจกุล (KBD Seed-5 แนน)

'อย่ากลัวที่จะก้าวไปข้างหน้า.....จงกลัวที่จะหยุดอยู่กับที่' 'กวนบางเวลา บ้าเป็นพักๆ น่ารักตลอดไป ...'

อุษา เจนวีร์วัฒน์ (KBD Seed-6 แก้ว)

พัฒนัชยา ศิริศักดิ์วรกุล (KBD Seed-7 เอ้)   ชاکริต มนต์สัตตาดพร (KBD Seed-8 ชั้น)

‘ไปให้สุด.....แล้วหยุดแค่คำว่าพอ.....’   ‘ล้มแล้วก้าวไปข้างหน้า....ดีกว่ายืนเตะท่าอยู่กับที่’

ผดง พิริยะวัฒน์ (KBD Seed-9 ตู)

ชาญณรงค์ ทองแคล้ว (KBD Seed-10 เบี้ย)

‘ทำแล้วเสียใจ.....ยังดีกว่าเสียใจที่ไม่ได้ทำ’

‘อดีตไม่สำคัญ....ปัจจุบันทำให้ดีที่สุด’

ขวัญข้าว ไชยชันธุ์ (KBD Seed-11 ข้างฟาง)

ปรีดีสุดา ไชยชันธุ์ (KBD Seed-12 ใบเฟิร์น)

‘อย่าถามว่าชีวิตนี้...ใครจะให้อะไรกับเรา
แต่...จงถามว่าชีวิตนี้เราจะให้อะไร...กับใคร’

‘ความเชื่อมั่นในตัวเองคือครึ่งหนึ่งของชีวิต’
(โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๒)

รายชื่อพี่เลี้ยงอาสา ที่เข้าร่วมกิจกรรม “บ่มเพาะเมล็ดพันธุ์นักอนุรักษ์ รุ่นเยาว์”

ธิดาวัฒน์ ปานสำเนียง (KBD-2 เอ็กซ์)

ชินภัทร เจนบ้านฝ่อ (KBD-3 ทับ)

สาโรช แปลกตา (KBD-4 ทิม)

นารี เพ็ชรน้อย (KBD-1 แจง)

นันทิยา พิมพ์สาร (KBD-7 แอน)

ยุพภรณ์ สีแสง (KBDsp-2 ฝู)

รมณ กมลนาวัน (KBDsp-5 ละเวง)

คุณสุเทพ ไชยขันธุ์

อาจารย์นิศารัตน์ ไชยขันธุ์

*ขอให้อาสาทุกท่าน ทั้งรุ่นเล็กและรุ่นใหญ่ โปรดเตรียมร่างกายและใจให้พร้อม
แล้วพบกันในวันที่ฝันป่าและขุนเขาเรียกร้องหา*

แจง KBD-1

กว่าจะเป็นต้นไม้ยืนต้น (รายงานกิจกรรม "บ่มเพาะเมล็ดพันธุ์นักอนุรักษ์ รุ่นเยาว์")

เมื่อวันที่ 7 - 8 พฤศจิกายน ที่ผ่านมาน้อง ๆ จากชมรม "ต้นกล้ารัตนฯ" โรงเรียนรัตนราษฎร์บำรุง อ.บ้านโป่ง จ.ราชบุรี จำนวน 11 คน ได้มาเข้าร่วมกิจกรรมบ่มเพาะตัวตน เพื่อสืบทอดการเป็นนักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกิจกรรมครั้งนี้มุ่งเน้นให้น้อง ๆ ได้เรียนรู้ด้วยตัวเองเป็นหลัก โดยที่เหล่าพี่เลี้ยงจะคอยให้ความช่วยเหลือ และแนะนำอยู่ห่าง ๆ

รวมพลคน KBD

เหล่าอาสา แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มหลัก คือ KBD Seed หรือที่เราเรียกกันว่าเมล็ดพันธุ์นักอนุรักษ์ จำนวนทั้งสิ้น 11 คน (2 คน มาจาก โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๒) และเหล่าพี่เลี้ยงอาสาทั้งมือเก่าและมือใหม่ รวมทั้งสิ้นอีก 9 คน ได้มารวมตัวกันที่อุทยานธรรมชาติวิทยา อ.สวนผึ้ง จ.ราชบุรี โดยที่กลุ่มเด็กนักเรียนผู้ปกครองได้มาส่งตั้งแต่คืนวันศุกร์ ส่วนเหล่าพี่เลี้ยงก็ทยอยตามมาสมทบ บางคณะมาถึงเวลาเที่ยงคืน บางคณะก็มาตอนเช้าตรู่ของวันเสาร์ แต่ทั้งหมดก็ได้พบกัน และร่วมรับประทานอาหารเข้าพร้อมกันในเวลา 7 นาฬิกาเศษ

ปรับเปลี่ยนการเดินทาง

เข้านี้มีการเปลี่ยนแปลงการเดินทางอย่างฉุกฉลิว เนื่องจากคุณสุเทพ ไกรเทพ หัวหน้าสำนักโครงการอุทยานธรรมชาติวิทยา ซึ่งทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาพิเศษของกลุ่มอาสา KBD ดัดภารกิจกระทันหันจึงไม่สามารถร่วมเดินทางไปกับพวกเราได้ จึงได้มอบหมายหน้าที่ให้ลุงทอง (สุดฤทธิ์ มีบุญ) ทำหน้าที่หัวหน้าชุดนำทาง ให้กับบรรดาเหล่าอาสาในครั้งนี้

จุดตั้งหลัก ก่อนเข้าป่า

เดิมที่เราจะใช้รถตู้ของอุทยานฯ ไปส่งที่จุดเดินเท้า แต่แผนการที่คลาดเคลื่อนทำให้การเดินทางช้าไปกว่ากำหนดการเดิมมาก เราจึงต้องใช้รถกระบะ 3 คัน ของเหล่าพี่เลี้ยงขับพาน้อง ๆ และอาสาทั้งหมดไปส่งที่ไร่อุษาวดี ซึ่งถือว่าเป็นจุดเริ่มแรกของการเดินเท้าเข้าป่า ลุงทองเข้ามาปรึกษากับทีมประสานงานว่าถ้าให้เด็กๆ แยกเป้ไปด้วย เห็นทีวันนี้จะเดินไปไม่ถึงเขากระโจม ซึ่งเป็นเป้าหมายที่พวกเราจะไปตั้งค่ายกันที่นั่น โชคดีที่อาสาที่เลี้ยงคนหนึ่ง(KBD-2) ใช้รถโฟล์ควิลส์ไดรฟ์ และมีทักษะในการขับรถบนถนนที่ยากลำบากมาพอสมควร เราจึงให้อาสาทุกคนนำเป้ของตนเองใส่ไว้ในรถ และ KBD-2 จะขับรถนำสัมภาระทั้งหมดล่วงหน้าไปก่อน โดยมีอาดี บี (ชื่อและนามสกุล) หนึ่งในทีมผู้นำทางเป็นคนพาไป ส่วนรถอีก 2 คัน นำไปฝากไว้ที่มูลนิธิกระต่ายในเงาจันทร์

เดินเท้าเข้าป่า

สถาบันข้า ไครอย่าแตะ

ลุงทอง และน้าสมชัย ทำหน้าที่พาเหล่าอาสาที่เหลือ ที่ตอนนี้แต่ละคนจะรับผิดชอบเฉพาะอาหารกลางวัน กล้องถ่ายรูป สมุด ดินสอ และน้ำดื่มของแต่ละคนเท่านั้นที่น่าติดตัวไปด้วย เดินเท้าเข้าป่าไปตามเส้นทางศึกษาธรรมชาติ ลัดเลาะไปตามลำห้วย ที่เรียกว่า "ห้วยน้ำใส" มุ่งหน้าสู่เขากระโจม

ลักลอบตัดไม้ ไม่อายเด็ก

ระหว่างเส้นทางเดินป่า สำหรับอาสาเดินป่ามือใหม่คงรู้สึกตื่นเต้น เห็นดินเหนียว และดินตระหนกมากพอสมควร ก่อนเข้าป่าเราได้ตกลงกันว่า จะเรียนรู้และศึกษาสภาพธรรมชาติให้มากที่สุด เราจึงให้ทุกคนพยายามสังเกต บันทึบและจุดต่างๆ ที่ได้พบเห็นไปตลอดเส้นทางเดินป่า บางครั้งเราเห็นการลักลอบตัดไม้ ต้นไม้บางต้น ถูกบากด้วยคมขวานไปรอบๆ ต้น เพื่อให้ยืนต้นตาย เมื่อกิ่งใบร่วงหล่นหมดแล้ว คนที่ทำให้มันตายก็จะขึ้นมาตัด เป็นท่อนซุงลากลงไปขาย ลุงทองบอกว่า ต้นหนึ่งน่าจะได้สัก 2,000 - 3,000 บาท น้องๆ ยืนทำตาปริบๆ ต้นไม้ต้นใหญ่ขนาดนี้ น่าจะใช้เวลาไม่ต่ำกว่า 20 ปี เพื่อการเจริญเติบโต แต่ชีวิตของมันเทียบค่าอะไรไม่ได้เลย กับเศษเงินของบางคน

ถนนลูกรัง เส้นทางขึ้นเขากระโจม

ภูบ่สูง แต่ว่าห้วยมันลึก

เส้นทางเดินป่าเป็นภูเขาสูงชัน เหล่าอาสาต้องพากันปีนป่าย ตะเกียกตะกาย จุกกระชากพากันขึ้นไปตลอดเส้นทาง หลังอาหารมื้อเที่ยงลงทองดัดสินใจพาเหล่าอาสาเดินตัดออกสู่ถนนลูกรัง ที่เป็นเส้นทางของรถออฟโรดที่จะขึ้นสู่เขากระโจม เพื่อให้น้องๆ ได้เดินง่ายขึ้น และไปถึงหยุดเขากระโจมก่อนค่ำ จากจุดที่ตัดออกมาที่นี่เราจะต้องเดินเท้าไปตามถนนลูกรังอีกประมาณ 5 กิโลเมตร แม้ว่าการเดินทางจะสะดวกขึ้นไม่ต้องสิ้นเปลืองไปตามป่าเขาบ่อยๆ แต่เส้นทางสูงชัน ก็ทำให้เหล่าอาสาต้องยืนหอบกันเป็นระยะ ๆ บางจุดของถนนก็เป็นดินโคลนลื่นก็เกือบถึงเข้า น้องอาสาบางคนลงไปจมนโคลนเล่นก็มี

หยุดดั่งหลัก

KBD-2 สู้ ๆ

ผ่านน้ำตกผาแดงไปไม่ถึงร้อยเมตร เป็นจุดที่ถนนตัดผ่านลำห้วยต้นกำเนิดของน้ำตก ในอดีตเคยมีสะพาน ปัจจุบันเหลืออยู่เพียงครั้งเดียว แต่ก็พอให้คนเดินเท้าลัดเลาะผ่านไปได้ แต่คนที่ใช้รถ ไม่ว่าจะเป็นรถยนต์ หรือมอเตอร์ไซด์ ต้องใช้ความสามารถเฉพาะตัวมากทีเดียว จึงจะข้ามผ่านไปได้

เพื่อชาติ

ตรงทางแยกเลี้ยวขวาเพื่อที่จะขึ้นเขากระโจม และถ้าหากเดินตรงไปก็จะเข้าสู่ประเทศพม่า เราเห็นธงชาติไทยปลิวหลุดร่วงลงมาครึ่งเสา น้อง ๆ อาสา เลือดรักชาติ จึงต่อดัวกันปั่นปายนำธงชาติขึ้นสูยอดเสาอีกครั้ง

ที่ตั้งค่ายอาสา ณ ยอดเขากระโจม

ที่พักพี่เลี้ยงอาสา

เตรียมท่งข้าว

โข้วไข่(เจียว)

หม้อนี้ ผมงอง

ณ ยอดเขากระโจม เราขึ้นไปถึงเกือบห้าโมงเย็น น้อง ๆ แยกย้ายกันไปกางเต็นท์ เหล่าพี่เลี้ยงและคนนำทางสำรวจพื้นที่ที่พอจะผูกเปลนอนได้ สุดท้ายเราก็ได้เสาของศาลาเป็นที่ผูกเปลนอน บางคนก็ไปผูกเปลอยู่ในบังเกอร์ บางคนหาที่ผูกเปลไม่ได้ ก็ซุกตัวนอนอยู่ในท้ายรถที่ใช้ขนส่งสัมภาระ นี่แหละชีวิตที่แสนง่าย เพียงให้ร่างกายชานกับพื้นโลกเราก็นอนกันได้แล้ว

สมุนไพรรักษาปวดเมื่อย

ความสวยงาม เมื่อยามอาทิตย์อัสดง

คำคืนบนสันเขา คืนนี้เราไม่ได้พูดคุยอะไรกันมากมายนัก เพราะส่วนใหญ่เป็นอาสาเดินป่ามือใหม่ หลายคนอ่อนเพลียและเหน็ดเหนื่อยจากการเดินทาง หลังอาหารเย็นน้องๆ มารวมตัวกันชงโอวัลตินดื่มก่อนนอน ระหว่างทาง ลุงทองได้ถอนไม้ล้มลุกชนิดหนึ่งติดมือมาด้วย บอกว่าเป็นสมุนไพรรักษาปวดเมื่อยเอามาใส่กระบอกไม้ไผ่ต้มไว้ให้อาสาได้ดื่ม อืม.. รสชาติเหมือนน้ำต้มมันแกวไม่มีผิด

บรรยากาศยามเช้า

เช้าวันใหม่ เต็มไปด้วยหมอกหนา มีรถออฟโรดหลายสิบคันพานักท่องเที่ยวมาชมทะเลหมอก แต่วันนี้ดูเหมือนว่าพวกเขาจะอยู่ได้ทะเลเกินกว่า จึงมองไม่เห็นอะไรเลย นอกจากหมอกที่จับตัวเป็นละอองน้ำเม็ดเล็ก ๆ มาสัมผัสใบหน้าอยู่ตลอดเวลา ไม่นานนักรถออฟโรดก็พานักท่องเที่ยวกลับลงไป เหลือเพียงเหล่าอาสาสมัครกับนักท่องเที่ยวไม่มากนักที่มากางเต็นท์อยู่ตั้งแต่เมื่อคืน ความสดชื่น และสวยงาม บนยอดเขากระโจมทำให้เข้านี้ น้อง ๆ และเหล่าพี่เลี้ยงดูกระปรี้กระเปร่ากันมาก ต่างเถลไถลถ่ายรูปไปเรื่อย ๆ จนลืมนึกว่านี่มันสายมากแล้วกว่าจะเรียกน้อง ๆ มารวมตัวกันได้ และเริ่มออกเดินทางกันอีกครั้งก็เกือบสิบโมงเช้า ลุงทองมีอาการกังวลใจว่าสายป่านี จะพาเหล่าอาสาสมัครกลับออกจากป่าได้ก่อนค่ำได้หรือไม่ เพราะวันนี้ทีมประสานงานเราตกลงกันว่า จะใช้เส้นทางผจญภัย และโหดกว่าเมื่อวาน

จุดเดินเท้าวันที่ 2 เตรียมพร้อมลุยดงทาก

น้ำตกผาแดง (หน้าผาเป็นสีแดงจริงๆ)

การเดินทางเข้าป่าเริ่มต้นที่น้ำตกผาแดง ในเวลา 11 นาฬิกา!! (ใครที่คิดจะใช้เส้นทางนี้ ห้ามเอาเหยียงอย่างเด็ดขาด เพราะจะลื่นระทึกไปตลอดว่าจะมีดค้ำก่อนออกจากป่าหรือไม่) แต่อย่างไรก็ต้องขอบคุณในความเด็ดเดี่ยวของลุงทอง เมื่อตัดสินใจแล้วว่าจะไป ก็มุ่งมั่น ดันดันพาพวกเราออกไปจนได้ ตลอดเวลา 7 ชั่วโมงในป่า เราเดินแบบไม่มีหยุดพัก ปีนป่าย ไต่ลงไปตามหน้าผาน้ำตก ที่มีทากตัวอ้วนฟิรอตต้อนรับนักท่องเที่ยวไปตลอดเส้นทาง จนกระทั่งตัดเข้าสู่ป่าไผ่ จำนวนทากจึงน้อยลง พวกเราไม่มีเวลาแม้แต่จะนั่งกินข้าวกลางวัน ต้องเดินไปกินไป ใครหิวก็หยิบขนม หยิบข้าวขึ้นมากินระหว่างเดิน ตลอดเส้นทางเดินป่าเราได้ยินเสียงน้อง ๆ ส่งเสียงพูดคุยกันด้วยความรักและความเกลียดไปตลอดทาง "ค่ายหน้าไม่ต้องชวนนะ ไม่มาอีกแล้ว" "เฮ้ยๆ ใครดึงขาดวะ" (แถววัลย์พันขาเพีย ไม่มีใครดึง) "น้องๆ ช่วยดึงพี่ขึ้นไปที" (อ้าว ... นั่นพี่เลี้ยงไม่ใช่เราอาสาผจญภัยน้องๆ ไหงกลายเป็นให้น้องๆ มาดูแลซะงั้น...)

พื้นที่ป่าในอดีต ถูกเขากดล้มเพื่อทำเหมืองแร่ ต้นไม้ถูกตัดโค่น
หลังเกิดไฟป่า กอหญ้าจะขึ้นปกคลุมจนต้นไม้ไม่สามารถเจริญเติบโตได้

บางช่วงที่ลุงทองต้องพูดสามภาษากับผู้นำทางอีก 2 คน คือน้าสมชัย กับอาตี๋ และแกหันกลับมาบอกอาสาว่า กำลังหลงป่า ทำเอาอาสาเดินป่ามือใหม่บางคนใจแป้ว หมดเรียวแรงเดิน และทำท่าจะร้องไห้ จนอาสามือเก่า ต้องคอยปลอบใจ "ไม่หลงหรอก ออกมาจากป่าดิบตั้งนานแล้ว เห็นร่อยรอยขุดหาหน่อไม้ และเส้นทางเดินก็ ชัดเจนขนาดนี้ เราเข้าใกล้หมู่บ้านแล้ว รีบเดินดีกว่า ก่อนที่จะมืดค่ำจนมองไม่เห็นทาง" ไม่รู้ว่าจะทำให้รู้สึกดีขึ้น บ้างไหม แต่อาการที่เราเห็นคือ เธอก้าวขาไม่ออก...

เขาขอให้เรา เดินทางกลับโดยสวัสดิภาพ

และแล้วเราก็หลุดออกมาจากป่า มาโผล่ที่หมู่บ้านห้วยน้ำใสในเวลาหกโมงเย็น ประสบการณ์ครั้งนี้สอนเราเรื่อง ความตรงต่อเวลาได้ดีที่สุด ป่าในยามโพล้เพล้ ดุมีมนต์ขลัง น่าสะพรึงกลัว ไม่แปลกใจเลยว่าทำไมอาสาเดินป่า มือใหม่ จึงขวัญเสียขนาดนั้น แต่น้องแอน KBD-7 กระซิบบอกว่า "พี่ ๆ หนูอยากหลงป่าสักคืน สองคืน" โถ... แค่นี้หน่อยๆ ก็เข็ดกันแล้ว ค่ายหน้าไม่ว่าจะหาเมล็ดพันธุ์บ้าง มาพะยะบมได้อีกหรือเปล่า ถ้าหลงป่า มีหวังได้ขึ้น หน้าหนึ่ง และกลุ่มอาสา KBD คงต้องปิดตัว แยกวงไปโดยปริยาย

ผู้นำทาง

กลับถึงอุทยานฯ เหล่าพี่เลี้ยงก็หายใจได้ทั่วท้องขึ้น ทุกคนออกมาจากป่าได้อย่างปลอดภัย ไม่มีใครบาดเจ็บ (สาหัส) มีบ้างที่ถลอก ฟกช้ำ ทุกคนล้วนได้สัมผัสอย่างเข้าถึงธรรมชาติ เรียบอกกับน้องๆ ว่า น้องเอ๋ย ... ความยากลำบากที่พวกหนู ๆ ได้รับในครั้งนี้ ยังไม่เท่าเศษเสี้ยวของเจ้าหน้าที่ผู้พิทักษ์ป่า และของเจ้าบ้านที่พยายามปกป้องผืนป่าแผ่นดินเกิดไว้ ออกมาจากป่าครั้งนี้ น้อง ๆ คงจะรู้ และตอบตัวเองได้แล้วว่า เราสามารถเป็นเมล็ดพันธุ์ที่ดี พร้อมจะออกมา หยั่งรากลึก และเติบโตเป็นต้นไม้ใหญ่ที่แข็งแรงได้หรือไม่ และทั้งหมดนี้คือความตั้งใจที่พวกพี่ ๆ ได้มอบให้แต่น้อง ๆ ทุก ๆ คน

ขอขอบคุณ

อุทยานธรรมชาติวิทยา สวนผึ้ง ราชบุรี
เอื้อเฟื้อสถานที่

คุณสุเทพ ไกรเทพ
หัวหน้าสำนักโครงการอุทยานธรรมชาติวิทยา
ที่ปรึกษาพิเศษทีมประสานงาน

ลุงทอง (สุดฤทธิ์ มีบุญ)
สมชัย อ้ายะ
อาตี๋ บี
ผู้นำทาง

คุณสุเทพ ไชยขันธุ์ และอาจารย์นิศารัตน์ ไชยขันธุ์
แรงผลักดันให้น้อง ๆ เยาวชนได้ร่วมปมพะเอมตัวตน และมีใจอาสาตั้งแต่เยาว์วัย

คุณรมณ กมลนาวิณ (อาสานางละเวง)
อาสาพี่เลี้ยงเดินป่ามือใหม่

กลุ่มเพื่อนอาสา KBD ทุก ๆ ท่าน
ผู้เสียสละแรงกาย เวลา และทุนทรัพย์ส่วนตัวมาร่วมกันจัดค่ายอาสาในครั้งนี้

